

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

også behandlet forholdet mellem radio og fjernsyn og finder, at den hurtige vækst i antallet af fjernseere og fjernsynets næsten eksplosive udvikling vil gøre det påkrævet i løbet af de nærmeste år, formentlig i forbindelse med fjernsynets indflytning i den nye fjernsynsbygning i Gladsaxe, at tage hele radioordningen op til en gennemgribende revision og eventuelt gennemføre en adskillelse af radio og fjernsyn.“

Udvalget henstillede endvidere, at en sådan revision blev forberedt gennem et undersøgelsesarbejde i et bredt sammensat udvalg.

Både ministeriet og Danmarks radio er fuldt på det rene med den gældende ordnings temporære karakter, og vi har i vort arbejdsprogram i ministeriet været opmærksom på sagen. I forståelse med radiorådets formand, hr. Peder Nørgaard, som i dagbladet *Aktuelt* i søndags har udtalt sig positivt for at iværksætte en undersøgelse, vil vi gå i gang med arbejdet på en afklaring henimod den løsning, som skal findes. Det er min agt at nedsætte et udvalg, der skal afgive en redegørelse, som kan forelægges radiorådet. Om dette udvalg i første omgang skal sammensættes så bredt som nævnt i folketingsudvalgets betænkning, er jeg ikke sikker på, idet et alt for bredt sammensat udvalg ofte i praksis viser sig at blive knap så effektivt som et mindre udvalg.

Udvalgets hovedopgave vil blive at drøfte spørgsmålet om adskillelse af radio og fjernsyn og eventuelt andre spørgsmål, som ministeriet kan henvise til udvalgets arbejde. Såfremt et sådant mindre udvalg nedsættes, vil dets resultater blive forelagt for de interesserede instanser, hvortil hører de i betænkningen nævnte grupper. Denne kreds kan da eventuelt fremsætte ønsker om formen for sagens videre behandling.

Hvad angår ønsket om adgang for offentligheden til radiorådets møder, når spørgsmål af almen karakter er til drøftelse, kan jeg give min tilslutning dertil. Der kan herigennem gives lyttere og seere en værdifuld orientering om synspunkter og retningslinjer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *K. Axel Nielsen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvor langt er man kommet i arbejdet på at forberede bygningen af en ny bro over Mariager Fjord ved Hadsund, og hvornår kan selve byggearbejdet ventes påbegyndt?“

K. Axel Nielsen: Broen over Mariager Fjord ved Hadsund er bygget i 1904. Den blev en del ombygget i midten af 20'erne. Det er en kombineret vej- og jernbanebro, men jeg tror ikke, jeg siger for meget, når jeg karakteriserer den som helt uegnet til den trafik, den skal klare i dag.

Tunge lastbiler må ikke passere, men skal lægge vejen om ad Hobro, en omvej på små 50 km. To lastbiler eller rutebiler kan ikke passere hinanden. Førere af personbiler sidder med livet i hænderne, når de møder en lastbil eller en rutebil. Dertil kommer, at trafikken i årene efter krigen er steget kolossalt. Mariager Fjords omgivelser hører til de smukkeste i landet, og derfor går der en stadig stigende strøm af turister over broen. Men også lastbiltrafikken har taget et meget betydeligt omfang, forstærket efter at der nu er etableret færgefart over Limfjorden ved Hals-Egens.

Den højtærede minister for offentlige arbejder var så venlig at besigtige forholdene i sommeren 1960, og jeg tager vist ikke fejl, når jeg antager, at ministeren da blev overbevist om, at broen snarest muligt bør afløses af en mere tidssvarende. Jeg husker, at brofogden i Hadsund påviste over for den højtærede minister, at hver eneste af de opretstående jernbjælker bar mange mærker efter påkørsel af lastbilernes varelad.

Broen er forsynet med et langsomt virkende svingparti, og det blev oplyst, at dette må lukkes op for skibe gennemsnitlig 20-25 gange daglig. Broen lukkes endvidere for trafik af motorkøretøjer, hver gang et tog skal passere, og det sker et lignende antal gange. Hver lukning varer 5-8 minutter, og det vil sige, at broen i dagtimerne er lukket i henimod 5 timer daglig.

Det er snart mange år siden, vistnok en halv snes år siden, at myndighederne fastlagde den nye broes linjeføring. Den lokale befolkning, der har besværlighederne nærmest inde på livet, har svært ved